

Ahhh Anne Ahhh Yoruldum

— sadeceo · 31 Aralık 2020

Ahhh anne ahhh

Yoruldum!

Ne yapacağımı bilemiyorum.

Mutlu değilim zira mutluluğum şatır bir güvercin misali uçup gitmiş,

Kemlik bilmeyen sevdalı gönlümden.

Herkes beni mutlu sanıyor herkes bana özeniyor.

Ben de sıradan insanlara özeniyor onlara gıpta ediyorum.

Çünkü onlar kıt kanaat geçinmelerine rağmen,

Yanaklarından dökülen mutluluk çok uzaklardan görünüyor.

Benim yediğim önümde, yemediğim arkamda ama

Mutluluğun M sine hasretim.

El âlem sevdiğiyle, el ele, kol kola, güle oynaya gezerken,

Ben Karadeniz'de gemileri batmışlar gibi suratımdan düşen bin parça.

Ne olacak bu halim şaşırđım kaldım anne.

Denemediğim yol kalmadı dersem vallahi yalan söylememiş olurum.

Ölesiye sevdiğim evlatlarım, evlatlığını bana karşı yapmıyorlar!

Otuz dört yıllık hanımım da sıkıntılarımı paylaşmıyor!

Yaşayan bir ölüyüm sanki.

Bana bir şeyler söyle!

Bana bir yol göster!

Kendime küs yaşamaktan gına geldi bana!

Dünyanın birbirinden güzel hiçbir nimeti beni mutlu etmiyor anne!

Ölüm istenmez ama ben hemen hemen her gün ölümü arzuluyorum!

Ölümü istemenin günah olduğunu da çok iyi biliyorum.

Gönül dünyam kapkara!

Ne yediğimden ne de içtiğimden tat tuz alamıyorum.

Sofraya da oturmak gelmiyor içimden

Yediğim her lokma kursağımda kalıyor,

Boğulacak gibi oluyorum.

Ahhh anne ahhh!

Ne olur yardım et bana!

Karanlıklarım aydınlansın sıkıntılarım bitsin bir an evvel!

Özgürlük simgesi güvercin misali, yorulmadan çok yükseklerde uçmak istiyorum.

Benliğime kavuşmak, kendimle barışmak benim de hakkım değil mi?

Geceler uzadıkça uzuyor!

Geçmiyor bir türlü!
Sevda sürmeli gözlerime uykunun zerresi bile girmiyor.
Uykusuzluk soyadım olmuş sanki.
Rüya görmeyi bile unutmuşum.
Göz kapaklarım yorgunluktan açılmıyor.
Önümü zar zor görüyorum.
Çok küçük şeyler bile beni haddinden fazla mutlu ederdi.
Şimdi niye mutluluğa hasretim anne?
Suçum günahım, her zaman iyi niyetli olmak mı?
Suçum günahım, herkesin neşe ve üzüntülerini paylaşmak mı?
Suçum günahım, insanlara kadir kıymet vermek mi?
Suçum günahım, art niyetli olmamak mı?
Suçum günahım, herkesi kendim gibi bilmek mi?
Suçum günahım, insanların gıyabında hüsnü zan yapmak mı?
Suçum günahım, bana ihtiyaç duyulduğunda koşa koşa gitmek mi?
İnsanlardan çok korkuyorum artık anne!
Korkmakla haklı değil miyim?
Çünkü hep vurdular, hep vurdular, hep vurdular beni!
Kızgın kum çöllerinde, bineğini kaybetmiş bir seyyah misali çaresizim.
Yuvası bozulmuş bir kuş misali bir o yana bir yana konup uçuyorum.
Analı babalı yetimler gibiyim.
Kimsesiz çocuklar gibi, dideleri her daim yaşlıyım.
Ömrümün dörtte üçünden fazlası geçmiş,
Bu saatten sonra ben ne yapabilirim?
Denemediğim yol kalmadı!
Ama onlar bana karşı zalimliklerinden vazgeçmiyorlar!
Boşu doluya, doluyu boşa vuruyorlar!
Öküzün altında, buzağı arıyorlar!
Sap ile samanı bile bile birbirine karıştırıyorlar!
Sen olsaydın yorulmaz mıydın?
Sen olsaydın, insanlara küsmez miydin?
Sen olsaydın, mutsuz olmaz mıydın?
Sen olsaydın, kara kara düşünmez miydin?
Sen olsaydın, çekilmez miydin kendi kabuğuna!
Ahhh anne ahhh!
Balların hası dökülen dilinle konuş!
Bir şeyler söyle bana!
Bir çıkış kapısı göster!
Yaralarım merhem ol!

Ahhh anne ahhh!

Dua ve niyazlarım sanki kabul olmuyor iki yakam bir bir araya gelmiyor, gelmiyor, gelmiyor!

Sıcak pişiriyorum, soğuk yiyorum.

Karanlık çıkmaz sokaklar mesken olmuş sanki bana!

Gönlümün tam ortasından yaralıyım.

Yaralarım şifa bulmuyor bir türlü!

Ahhh anne ahhh!

Ahhh anne ahhh!

Ahhh anne ahhh!

30-31/ Aralık/ 2020